

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 07317-30/2014-ERU

V Jihlavě dne 28. června 2016

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti TEPO s.r.o., se sídlem Mostecká 3210, 272 01 Kladno - Sítňá, IČ: 498 27 065 (dále též „účastník řízení“), zastoupené [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07317-25/2014-ERU (sp. zn. KO-07317/2014-ERU) ze dne 2. února 2016, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 512 239 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se dopustil tím, že v cenové lokalitě „Kladno“ při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 postupoval v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, když uplatnil v položce „Správní režie“ náklady ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH, které nelze uznat jako ekonomicky oprávněné, a dále účastníkovi řízení uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost náhrady nákladů řízení, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07317-25/2014-ERU ze dne 2. února 2016 (sp. zn. KO-07317/2014-ERU) zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad zahájil dne 11. prosince 2013 kontrolu u účastníka řízení ve smyslu zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, jejímž předmětem bylo zjištění, zda účastník řízení v roce 2012 v cenové lokalitě „Kladno“ neporušil cenové předpisy tím, že sjednal nebo požadoval výslednou cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách.

Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu byla obsažena v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 30. května 2014, v němž bylo konstatováno, že účastník řízení ve výše specifikované cenové lokalitě porušil cenové předpisy tím, že uplatnil v kalkulaci výsledné ceny za rok 2012 v položce „Správní režie“ ekonomicky neoprávněné náklady v celkové výši [REDAKCE] Kč, a to za členské příspěvky dobrovolným sdružením a za jejich poradenské služby, za umístěné plošné reklamy, za pořízení reklamních a dárkových předmětů, za náhradu škody, a za zůstatkovou hodnotu vyřazeného majetku.

II. Správní řízení v prvním stupni

Dne 11. srpna 2014 oznámil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

V rámci vedeného správního řízení účastník řízení zaslal dne 10. října 2014 a dne 21. prosince 2015 svá vyjádření k podkladům rozhodnutí, kde vyslovil nesouhlas s posouzením jednotlivých položek kalkulace ceny tepelné energie v napadeném rozhodnutí. Předně uvedl, že členství v obou sdruženích jsou pro něj nezbytná pro zajištění jeho ekonomické a technologicky efektivní distribuce tepla v souladu s účinnými právními i technickými normami, a tudíž předmětné členské příspěvky byly do ceny tepelné energie zahrnuty jako náklad ekonomicky oprávněný. K problematice reklam účastník řízení uvádí, že z žádného ustanovení nevyplývá, že by náklady na reklamu byly a priori nákladem ekonomicky neoprávněným a konstatuje, že umístění reklamních tabulí probíhalo vždy na základě nájemní smlouvy a jednalo se o synallagmatický vztah vyznačující se vzájemností práv a povinností, nikoli o jednostranný tok finančních prostředků bez protisměrného pohybu vymezitelných služeb souvisejících s výrobou a rozvodem tepelné energie, jak uvádí prvostupňový orgán ve svých kontrolních závěrech. Nájemné přitom bylo vždy sjednáno v obvyklé výši. Účastník řízení konstatoval, že se při zajištění reklamy vždy jednalo o oboustranně vyvážený nájemní vztah, v jehož rámci byly sjednány standardní podmínky umístění velkoformátových reklamních tabulí, nikoli o dar. Na reklamních plochách nebylo uváděno pouze jeho logo, ale též další doprovodné informace, jako např. odkaz na webové stránky, telefonní kontakty a popis základních poskytovaných služeb. Účastník řízení dále uvedl, že i bez těchto doplňujících údajů je označení „TEPO“ v rámci předmětné cenové lokality spojováno s dodávkami tepla, neboť marketingovou strategií účastníka řízení je právě obecná známost a dobrá pověst jeho obchodní firmy. Reklama v rámci taneční soutěže mimo umístění reklamního poutače navíc zahrnovala též představení společnosti prostřednictvím mluveného slova pořadatele a zástupce účastníka řízení. V případě reklamního spotu vysílaného v rámci Kladenského zpravodaje byl vždy 56 krát měsíčně po dobu 6 měsíců vysílán spot v délce 30 vteřin informující diváky o havarijní službě účastníka řízení. Televizní spot tak dle účastníka řízení nenásilnou formou motivoval odběratele k využití kvalifikovaných služeb ze strany účastníka řízení. Všechny výše uvedené reklamní poutače se dle účastníka řízení nacházely na dobře viditelných místech s vysokou fluktuací osob, přičemž si účastník řízení kladl při jejich umístění za cíl získat nové odběratele a tím snížit náklady na jednotkovou cenu tepelné energie. Dle výše uvedeného tak účastník řízení považuje všechny uvedené náklady na reklamu za náklady ekonomicky oprávněné, které měly za cíl zvýšit povědomí odběratelů o rozsahu poskytovaných služeb účastníkem řízení, a tím přispět ke stabilizaci a rozvoji odběratelské základny, jakož i k dosažení nižší ceny tepla pro konečné odběratele. K nákladům na dárkové předměty účastník řízení uvedl, že tyto předměty obsahovaly

vedle loga společnosti též základní údaje o činnosti účastníka řízení, přičemž byly distribuovány zástupcům valné většiny odběratelů a kladly si za cíl prohloubit informovanost o činnosti účastníka řízení. Závěrem účastník řízení uvedl, že souhrn těchto nákladů představuje ■■■ % jeho ročního obratu, což je v ceně tepelné energie zcela zanedbatelná částka a že cena tepelné energie kalkulovaná účastníkem řízení patří v rámci České republiky k těm nižším.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 07317-25/2014-ERU ze dne 2. února 2016 byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 512 239 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že v cenové lokalitě „Kladno“ při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 postupoval v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, když uplatnil v položce „Správní režie“ náklady, které nelze uznat jako ekonomicky oprávněné náklady dle bodu (1.2) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2011, k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí“). Účastníkovi řízení bylo dále uloženo opatření k nápravě zjištěného stavu spočívající v povinnosti vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2012 pro předmětnou cenovou lokalitu neobsahující Energetickým regulačním úřadem označené ekonomicky neoprávněné náklady ve výši ■■■■■ Kč bez DPH a provést opravné vyúčtování výsledné ceny, a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Prvostupňový správní orgán v rámci posouzení vyjádření účastníka řízení některé jeho námitky uznal a řízení v části zastavil. Jednalo se o položku „Poradenské služby, členské příspěvky“, ve které uznal za ekonomicky oprávněný náklad na členský příspěvek uhrazený sdružení Ekoenergospaz ČR, o. s., a položku „Plošné reklamy“, ve které uznal za ekonomicky oprávněný náklad na umístění reklamních poutačů v celkové částce ■■■■■ Kč. Ve zbylé části skutkových zjištění se prvostupňový orgán ztotožnil se závěry kontrolního orgánu.

Při posouzení ekonomické oprávněnosti nákladu vynaloženého na členský příspěvek v OHK Kladno prvostupňový orgán konstatoval, že činnost této organizace sice obecně souvisí s podnikáním na území města Kladna, neboť tato nezisková organizace zastupuje zájmy podnikatelů směrem ke státní správě a samosprávě a plní poradní funkci ve vztahu k podnikatelům v předmětném městě, nicméně že účastník řízení neprokázal, na rozdíl od členství v Ekoenergospazu ČR, jakékoliv plnění služeb ze strany OHK Kladno a tudíž ze členství v této organizaci nevyplývá pro účastníka řízení jakýkoliv potenciální přínos pro výkon jeho licencované činnosti. K nákladům na reklamu správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl, že při jejich hodnocení vycházel z předpokladu, že se jedná o náklady související s činností držitele licence a roztrídil je do typově podobných skupin. První skupinou jsou náklady na sponzoring, za které prvostupňový orgán označil plnění ze smluv o pronájmu reklamních ploch uzavřených s panem ■■■■■, TJ Baník Švermov, Tanečním klubem Admira Kladno, FC Slavoj Kladno, Hokejovým klubem HC 1988, TJ LaRS Kladno a Vavřinec Kladno, které se dle závěrů prvostupňového orgánu vyznačují tím, že se jedná o typizované smlouvy předkládané sponzorovaným subjektům ze strany účastníka řízení, kde prakticky bezvýhradně „nájemné“, resp. sponzorský dar činí ■■■■■ Kč a smluvní stranou jsou subjekty věnující se sportovní či kulturní činnosti. Dle prvostupňového orgánu se tak nejedná o typický pronájem reklamní plochy, ale o finanční formu sponzoringu bez přímého protiplnění. Další skupinou jsou náklady na plošnou reklamu a televizní spot, za které prvostupňový orgán označil plnění ze smlouvy o pronájmu reklamních ploch uzavřené s panem ■■■■■, smlouvy

o spolupráci uzavřené s panem [REDAKCE] a smlouvy o dílo uzavřené s panem [REDAKCE] (reklamní spot). Tato skupina nákladů na reklamu je pak dle napadeného rozhodnutí spjata tím, že reklamní poutače byly umístěny v místech, kde mohly působit na relativně široký okruh adresátů, stejně tak u reklamního spotu vysílaného po dobu 6 měsíců vždy 56 krát za každý měsíc, a tyto náklady byly tak užity přiměřeně a účelně ve vztahu k cíli jejich vynaložení, a tudíž byly vyhodnoceny jako náklady ekonomicky oprávněné. Poslední skupinou jsou propagační předměty, které byly dle vyjádření prvostupňového orgánu s největší pravděpodobností distribuovány jako poděkování či upomínka stávajícím obchodním partnerům a větším odběratelům, kdy při zahrnutí těchto nákladů do ceny tepelné energie nelze vnímat tento akt jako vyjádření poděkování ze strany účastníka řízení, ale spíše ze strany ostatních odběratelů, a byly tak vyhodnoceny jako náklady ekonomicky neoprávněné. V závěru se správní orgán vyjadřuje k ekonomické oprávněnosti nákladu na úhradu náhrady škody vzniklé při chemickém čištění kotlů a nákladu na vyřazení dlouhodobého majetku, jejichž neoprávněnost výslovně vyplývá z cenového rozhodnutí (konkrétně z bodu (2.10.2) písm. b) a c) přílohy č. 1) a byla uznána též účastníkem řízení.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 07317-25/2014-ERU ze dne 2. února 2016, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 17. února 2016 rozklad.

Podle účastníka řízení Energetický regulační úřad u většiny nákladů blíže nespecifikoval, z čeho přesně vyvozuje neoprávněnost jejich uplatnění. Zejména podotýká, že ze strany Energetického regulačního úřadu nebyl v minulosti, ani v napadeném rozhodnutí, přesně vymezen rozdíl mezi reklamou a sponzoringem, přičemž uvádí, že při uzavírání předmětných nájemních smluv jde vždy o vztah synallagmatický, nájem reklamní plochy byl sjednán vždy v lokalitě s frekvencí většího počtu osob a nájemné bylo sjednáno ve zcela přiměřené výši. Účastník řízení dále podotýká, že vlivem klimatických podmínek a též snižováním energetické náročnosti budov došlo v posledních letech k poklesu odebraného množství tepelné energie ze strany stávajících odběratelů, přičemž tak musel v rámci marketingové strategie za účelem získání nových zákazníků s cílem snižování nákladů pro konečného spotřebitele informovat veřejnost o své činnosti a o předmětu svého podnikání. Vynaložení těchto nákladů tak bylo dle účastníka řízení nezbytné pro stabilizaci a rozvoj odběratelské základny, jakož i pro dosažení nižší ceny tepla od společnosti Alpiq Generation s.r.o., která je výrobcem tepelné energie. K tomu se pak tento druh reklamy (umístění reklamních panelů na místech s velkou fluktuací obyvatel na daném území) jevil jako nejvhodnější. Následné zahrnutí nákladů na umístění těchto reklamních panelů do ceny tepelné energie bylo vedeno přesvědčením účastníka řízení, že jím zastávaná interpretace cenových předpisů je správná.

Z výše uvedených důvodů navrhl účastník řízení zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení, případně vrácení věci k novému projednání, alternativně změnu napadeného rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Podstatná většina námitek účastníka řízení se vztahuje k posouzení nákladů na plošné reklamy a členské příspěvky, kdy část těchto nákladů byla uznána jako oprávněné náklady a řízení bylo v této části zastaveno a část nákladů nikoliv, přičemž účastník řízení namítal, že nelze rozpoznat jednoznačná kritéria, na jejichž základě tak správní orgán učinil.

V rámci posouzení členských příspěvků prvostupňový orgán uznal jako oprávněný náklad členský příspěvek ve výši █████ Kč v organizaci Ekoenergospavaz ČR (v této části správní řízení zastavil), kdežto členský příspěvek ve výši █████ Kč v organizaci OHK Kladno označil jako náklad ekonomicky neoprávněný, jehož zahrnutím do ceny tepelné energie došlo k postupu v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. Prvostupňový orgán uvádí, že Ekoenergospavaz ČR je dobrovolným sdružením v energetice poskytující veškeré poradenství týkající se společné problematiky při technických činnostech, projektování, výstavbě, rekonstrukcích, ekologizaci výroby a přenosu energií, montážích, opravách, provádění technických i cenových kontrol, zkoušek, revizí a ostatních záležitostí týkajících se energetických zdrojů a staveb. Ohledně OHK Kladno je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že se jedná o neziskovou organizaci, která sdružuje podnikatele v okrese Kladno a hlavní náplní její činnosti je zastupování zájmů podnikatelů směrem ke státní správě a samosprávě a dále činnost poradní. Prvostupňový orgán dále při hodnocení oprávněnosti členských příspěvků na str. 18 napadeného rozhodnutí uvedl, že má za nepochybné, že činnost OHK Kladno souvisí obecně s podnikáním na území města Kladna, nicméně ani účastník řízení v rámci kontroly či správního řízení nedokázal uvést jediný příklad, kdy by činnost tohoto subjektu souvisela s výrobou a rozvodem tepelné energie, a neprokázal tak, na rozdíl od členství v Ekoenergospavazu ČR, jakékoliv plnění služeb ze strany OHK Kladno. Na základě toho pak správní orgán vyslovuje závěr, že neshledal jakýkoliv potenciální přínos členství účastníka řízení v OHK Kladno pro výkon jeho licencované činnosti a není tak splněna ani jedna z podmínek ustanovení bodu (2.10.2) písm. j) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, když účastník řízení nedoložil jakékoliv plnění poradenských či jiných služeb ze strany OHK Kladno, a tento náklad tak přímo nesouvisí s výrobou nebo rozvodem tepelné energie v kalendářním roce.

Z výše uvedeného je tak zřejmé, že prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí vychází zejména z podkladů dodaných účastníkem řízení, když jako hlavní hodnotící kritérium pro ekonomickou oprávněnost označuje skutečnost, zda účastník řízení doložil či nedoložil plnění poradenských či jiných služeb ze strany jednotlivých organizací. Správní orgán sice úvodem konstatoval, že činnost OHK Kladno souvisí obecně s podnikáním na území města Kladna, tuto tezi pracující s předmětem činnosti této organizace však dále nerozvedl a z rozhodnutí není patrné, zda tato skutečnost v rámci provádění dokazování byla dále ze strany správního orgánu vůbec zjišťována. Ze spisového materiálu nicméně nevyplývá, že by správní orgán z vlastní iniciativy zjišťoval, zda OHK Kladno v rámci své činnosti pořádala pro své členy nějaké odborné semináře či vyvíjela jiné aktivity související s předmětem podnikání účastníka řízení či poskytovala účastníkovi řízení poradenské služby. Závěr, že je náklad za úhradu členského příspěvku v OHK Kladno zahrnutý do ceny tepelné energie nákladem ekonomicky neoprávněným, tak byl učiněn pouze na základě konstatované nečinnosti ze strany účastníka řízení v rámci správního řízení ve vztahu k prokázání poskytovaného plnění. Prvostupňový orgán tak, aniž by sám zkoumal

skutkový stav věci ve správním řízení dle zásad správního trestání, a prokázal, že předmětný náklad uplatněný v ceně tepelné energie nenaplnuje znaky ekonomicky oprávněného nákladu dle příslušných právních předpisů, spokojil se toliko s konstatováním, že v rámci námitek uplatněných účastníkem řízení nedošlo k uvedení jediného příkladu poskytnutého plnění ze strany OHK Kladno, a tudíž jde o náklad ekonomicky neoprávněný. Ve správním řízení o správním deliktu však důkazní břemeno nese správní orgán a nelze jej tímto způsobem na účastníka řízení přenášet. Správní orgán měl zejména na základě předmětu činnosti organizace a jejích aktivit, případně na základě informací vyžádaných přímo od této organizace, zvážit souvislost s předmětem licencované činnosti účastníka řízení a na základě takových zjištěných skutečností posoudit, zda náklad na členský příspěvek ve výši 10 000 Kč naplňuje definici ekonomicky oprávněného nákladu ve smyslu zákona o cenách a cenového rozhodnutí.

Správní orgán dále zahájil správní řízení pro zahrnutí 11 položek do ceny tepelné energie v roce 2012 do nákladové položky „Plošné reklamy“ a pro 4 z těchto položek správní řízení zastavil. Ve výroku I. rozhodnutí, ve kterém správní orgán uvádí, které položky zahrnul účastník řízení do ceny tepelné energie v roce 2012 v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, tak zůstalo pouze 7 z výše uvedených položek, pro které bylo správní řízení zahájeno.

Dle obsahu kontrolního protokolu a dalších podkladů obsažených ve správním spisu (zejména z fotografií doložených účastníkem řízení, str. 66 – 75) je zjištěné, že účastník řízení v 10 případech uzavřel smlouvu o pronájmu reklamní plochy, na základě které došlo k umístění velkoformátového reklamního poutače na budovu či plot, který obsahoval vždy logo účastníka řízení „Tepo s.r.o. teplo Vašeho domova“, popis jeho činnosti, odkaz na webové stránky a telefonický kontakt na provozní středisko účastníka řízení a jeho havarijní službu. V posledním případě byla uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo vysílání reklamního spotu o délce 30 sekund v rámci TV magazínu „Kladenský zpravodaj“, který je vysílán denně v Centru správních agend v Kladně, v areálu kladenského aquaparku a na webových stránkách města.

Prvostupňový orgán v rámci právního hodnocení přistoupil k dělení výše uvedených nákladů do dvou skupin, a to „Sponzoring“ a „Reklama a televizní spot“. Ke skupině „Reklama a televizní spot“, kam prvostupňový orgán zahrnul náklady ze smluv o pronájmu reklamních ploch uzavřených s panem [REDAKCE] a [REDAKCE], konstatoval, že byly reklamní poutače účastníka řízení umístěny na hlavních ulicích či při vjezdu do areálu nákupní zóny, tedy v místech, kde mohly působit na relativně široký okruh adresátů v reálném dosahu poskytovaných služeb účastníkem řízení a byly tedy přiměřené a účelné ve vztahu k cíli jejich vynaložení, a tudíž ekonomicky oprávněné. Dále je v napadeném rozhodnutí samostatně posouzen reklamní spot, který byl vysílán po dobu 6 měsíců, vždy 56 krát za každý měsíc a byly v něm uvedeny webové stránky účastníka řízení a telefonické kontakty. Náklad na tento spot vyhodnotil prvostupňový orgán taktéž jako náklad ekonomicky oprávněný, neboť konstatoval, že vzhledem k počtu vysílání spotu v rámci TV magazínu „Kladenský zpravodaj“ či rovněž jeho umístění na webových stránkách účastníka řízení je pravděpodobné, že tato reklama působila na relativně široký okruh adresátů v reálném dosahu poskytovaných služeb účastníkem řízení a byla taktéž přiměřená a účelná ve vztahu k cíli jejího vynaložení.

Do skupiny „Sponzoring“ byly zahrnuty náklady ze smluv o pronájmu reklamních ploch uzavřené s panem [REDAKCE], TJ Baník Švermov, Tanečním klubem Admira

Kladno, FC Slavoj Kladno, Hokejovým klubem HC 1988, TJ LaRS Kladno a Vavřinec Kladno. K těmto nákladům prvostupňový orgán uvedl, že se jedná o typizovanou formu smlouvy předkládanou sponzorovaným subjektům věnujícím se sportovní či jiné kulturní činnosti, kdy prakticky bezvýhradně „nájemné“, resp. sponzorský dar, činí ████████ Kč. Dle prvostupňového orgánu tak tyto skutečnosti jednoznačně poukazují na to, že se nejedná o typický pronájem reklamní plochy, jako v případě nákladů zahrnutých do výše uvedené skupiny „Reklama a televizní spot“, které správní orgán uznal jako náklady ekonomicky oprávněné, ale o finanční formu sponzoringu, kdy účastník řízení za vynaložení těchto nákladů nezískal žádné přímé protiplnění a z tohoto důvodu nelze ani dovodit souvislost s výrobou a rozvodem tepelné energie.

S výše uvedenou argumentací, že za vynaložení nákladů označených prvostupňovým orgánem jako „Sponzoring“ účastník řízení nezískal žádné přímé protiplnění oproti nákladům, které byly uznány v ceně tepelné energie jako oprávněné, však nemůžu souhlasit. Z podkladů obsažených ve správním spise je zřejmé, že na základě smluv o pronájmu reklamní plochy byla vždy poskytnuta plocha na budově či plotu, na které došlo k umístění poutače většího rozměru s totožnými údaji, a sice s logem účastníka řízení, popisem předmětu jeho činnosti, odkazem na webové stránky a telefonickým kontaktem na provozní středisko a havarijní službu. Na základě uzavřených nájemních vztahů bylo vždy poskytnuto obdobné plnění a smlouvy o nájmu reklamních prostor měly obdobné náležitosti ve všech 10 případech, tedy zejména závazek poskytovatele umístit reklamní poutač na sjednanou plochu po sjednanou dobu a závazek účastníka řízení uhradit za tuto službu sjednanou cenu. Z rozhodnutí tak není vůbec zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností správní orgán přistoupil k uvedené selekci předmětných smluv, proč správní orgán zavádí pro část z těchto smluv pojem „typizovaná smlouva“ a v čem údajnou „typizaci“ spatřuje, přestože je tato skutečnost následně vyhodnocena jako jedna z těch, které mají jednoznačně poukazovat na závěr, že se nejedná o nájem, ale o skrytý sponzoring. Takové konstatování, které navíc vede k závěru o spáchání správního deliktu, je nutno řádně odůvodnit, neboť pouze takový postup může vést k přezkoumatelnému závěru správního orgánu. Samotné označení těchto nákladů za náklady vynaložené na sponzoring tak bylo matoucí, neboť předznamenalo vypořádání připomínek ohledně těchto nákladů, ačkoliv mezi sponzoringem a reklamou je zjevný rozdíl (u sponzoringu skutečně žádné protiplnění není, u reklamy ano), a to i z hlediska účetního, které zjevně nebylo zkoumáno. Účastník řízení přitom v zásadě neobdržel služby (ve smyslu služeb reklamních), ale místa, resp. prostory, kde následně sám reklamní činnost prováděl. Úvahy prvostupňového správního orgánu naznačují tomu, že snad považoval uvedené smlouvy za tzv. simulované právní úkony, nicméně bližší úvahy k této otázce v napadeném rozhodnutí nejsou.

Pokud pomíneme úvahu správního orgánu týkající se údajné typizace smluv, jejíž vyslovení správní orgán nikterak nezdůvodnil, byly v napadeném rozhodnutí uvedeny dvě skutečnosti vedoucí k závěru, že se jednoznačně jedná o sponzoring, a sice že smluvní stranou byl subjekt věnující se „sportovní či jiné kulturní činnosti“ a že bylo „prakticky bezvýhradně“ sjednáno nájemné ve výši ████████ Kč. Ze skutkového zjištění popsáno v napadeném rozhodnutí vyplývá, že zmíněné náklady zařazené správním orgánem do skupiny „Sponzoring“ byly vynaloženy účastníkem řízení na umístění reklamních poutačů, případně umístění reklamního loga, na následujících místech: v prostorách restaurace v době pořádání „Decentních večerů“ na pódiu a na vstupenkách na tuto akci, ve sportovním areálu TJ Baník Švermov na štítu provozní budovy u vchodu do areálu a vedle branky, na webových stránkách fotbalového oddílu, na vývěsce ve výloze Kladenského divadélka, v Tanečním

klubu Admira při tanečních soutěžích, plesech, kurzech, seminářích a soustředěních, včetně mluveného slova na těchto akcích, na klubových tričkách a internetových stránkách Tanečního klubu Admira, ve sportovním areálu FC Slavoj Kladno, ve sportovním areálu Hokejového klubu HC 1988 při všech mistrovských utkáních a na dresech hráčů HC 1988, ve sportovním areálu „Aquapark Kladno – plavecký bazén“ a ve sportovním areálu Rozdělov. Správní orgán tak podřadil všechna výše uvedená místa pod obecný pojem „sportovní či jiné kulturní činnosti“, aniž by se však zabýval vhodností umístění reklamy ve vztahu k případné fluktuaci osob či možnosti vlivu reklamy na určité spektrum stávajících i potenciálních zákazníků, které účastník řízení zamýšlel v rámci své marketingové strategie v konkrétním místě oslovit a použil toto obecné konstatování jako stěžejní pro vyslovení závěru o ekonomické neoprávněnosti posuzovaných nákladů. Takový postup je však zavádějící a vyslovený závěr nepřezkoumatelný. Stejně tak obecné a nevhodné pro učinění závěru o spáchání správního deliktu je uvedené kritérium výše nájemného ve výši [REDAKCE] Kč. Nelze totiž bez dalšího učinit závěr, že bylo nájemné sjednáno paušálně bez přihlídnutí k poskytovanému plnění, neboť správní orgán vůbec neposuzoval přiměřenost výše nájemného pro každý posuzovaný nájemní vztah a mohlo se tak jednat o nájemné stanovené individuálně, které bylo ve vztahu ke konkrétnímu rozsahu poskytnutých služeb účelné a přiměřené. Navíc nájemné ve výši [REDAKCE] Kč nebylo stanoveno pro všechny položky zařazené do uvedené skupiny bezvýhradně.

Nutno tak poznamenat, že selekce nákladů provedená prvostupňovým orgánem na skupiny „Sponzoring“ a „Reklama a televizní spot“ je v kontextu výše uvedeného matoucí, přičemž správní orgán neuvedl jednoznačná kritéria pro toto rozčlenění. Jak již bylo řečeno, všechny předmětné náklady byly zahrnuty do ceny tepelné energie na základě obdobných smluv o nájmu reklamních prostor. Sjednané nájemní vztahy se tak v podstatě lišily pouze místem plnění, ohledně kterého správní orgán (nikoliv konkrétně ve vztahu ke každé posuzované ploše, ale vždy již pro vymezenou skupinu) pouze obecně vyslovil hypotetickou úvahu týkající se fluktuace potenciálních a stávajících zákazníků účastníka řízení, kdy pro náklady uznané jako ekonomicky oprávněné uvedl, že došlo k umístění reklamních poutačů na hlavních ulicích či při vjezdu do areálu nákupní zóny, tedy v místech, kde mohly působit na relativně široký okruh adresátů, a pro náklady neuznané jako ekonomicky oprávněné uvedl, že sportoviště místně významných oddílů či kulturní budovy jsou daleko méně frekventovanými místy z pohledu pohybu potenciálních či stávajících zákazníků účastníka řízení. Správní orgán tak pouze učinil obecné úvahy, které však toliko presumoval, nikterak se však nezabýval skutečnými údaji ohledně návštěvnosti jednotlivých míst, byť toto kritérium následně používá jako stěžejní pro posouzení účelnosti vynaložení nákladů. Správní orgán navíc ani nezjišťoval účastníkem řízení namítanou marketingovou strategii, když právě volba rozličných míst pro umístění reklamních poutačů (obchodní centrum, aquapark, fotbalový stadion, divadlo, taneční klub a další) mohla být podstatou strategie účastníka řízení, jak oslovit co nejširší spektrum stávajících i potenciálních zákazníků. Ve správním řízení tak sice zazněly obecné úvahy týkající se možných dopadů pro vymezené skupiny nákladů, nicméně se jednalo o dopady pouze presumované správním orgánem, který se však nezabýval konkrétními skutečnostmi a dopady reálnými, a to jak pro jednotlivé smluvní vztahy, tak v kontextu celé marketingové strategie účastníka řízení. Závěry správního orgánu jsou tak vzhledem k výše uvedenému nepřezkoumatelné.

Námítka účastníka řízení, že ve vztahu k nákladům na plošné reklamy prvostupňový orgán nevynechal jasná kritéria pro odlišné posouzení obdobných nákladů, tak považuji

za důvodnou a konstatuji, že posuzované smlouvy byly vyhodnoceny zavádějícím způsobem, když některé z nich byly označeny za skrytý sponzoring bez zjevných okolností, které by pro tento závěr svědčily. Není přitom ani zjevné, co měl prvostupňový orgán na mysli pod pojmem typizovaná smlouva.

Na obdobně vystavěných závěrech, tj. presumovaných bez odkazu na konkrétní podklady, z nichž byly tyto závěry učiněny, založil správní orgán i svá zjištění ohledně tzv. dárkových předmětů, kdy v zásadě pouze uvedl, že se domnívá, že tyto předměty neměly na ekonomickou činnost účastníka řízení žádný pozitivní vliv. Bez ohledu na hypotetičnost těchto závěrů je třeba poukázat na to, že Energetický regulační úřad zde v zásadě hodnotil marketingovou strategii účastníka řízení, aniž by však reálně zjišťoval, co je obsahem takové strategie. Za takové situace, pokud není zřejmé, jaké marketingové cíle účastník řízení sledoval (a zda vůbec nějaké), je však obtížné hodnotit, zda vynaložení takových nákladů mohlo být ekonomicky efektivní či nikoliv.

Ohledně skutkových zjištění k nákladovým položkám „Náhrada škody“ a „Zůstatková cena vyřazeného majetku“ se naopak plně ztotožňují se závěry vyslovenými v napadeném rozhodnutí.

V. Závěr

S ohledem na výše uvedené důvody jsem rozhodla o zrušení napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a o vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání, neboť napadené rozhodnutí bylo v části hodnocení nákladů uplatněných v ceně tepelné energie nepřezkoumatelné a dále založené na zavádějících závěrech bez jednoznačné opory ve spisovém materiálu. Energetický regulační úřad je při novém projednání věci povinen posoudit jednotlivé náklady s ohledem na zákonem stanovená kritéria a veškeré své úvahy náležitě přezkoumatelným způsobem odůvodnit.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

-Otisk úředního razítka-

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

TEPO s.r.o., prostřednictvím [REDACTED]